

PREEK MARANATHAKERK DEN HAAG OP ZONDAG 24 JUNI 2018 10.30 U

Thema: Spreken in de naam van Jezus of mondje dicht?

Tekst: Handelingen 4 : 7 NBG – En toen zij (= de leiders en oudsten van het volk) Petrus en Johannes hadden laten voorkomen, wilden zij van hen weten: “ Door welke kracht of door welke naam hebt gij dit gedaan?”

Liederen:	Schriftlezingen:
Psalm 27 : 1, 4, 7	Jesaja 25 : 1 – 5 NBG 51
Psalm 150	Handelingen 4 : 1 – 22 NBG 51
Psalm 30	
Lied 512	
Lied 871	

1. Inleiding/verhaal

Wij kennen dat wel, wij gebruiken de naam van Jezus ook verschillend. Te pas en te onpas. Als we schrikken van iets is die naam over onze lippen voordat wij er erg in hebben. Aan de andere kant sluiten we onze gebeden met die naam af. Dit bidden wij U in Jezus' naam.

2. Situatie

Dat verschillend gebruik van de naam van Jezus kenmerkt ook ons bijbelgedeelte. Aan de ene kant wordt die naam gebruikt als identificatie of als weerstand, aan de andere kant als de enige naam tot eeuwig behoud.

We hebben met een proces te maken. De bedoeling van de leiders van het volk kan zijn om de juiste identiteit van de mensen die voor hen staan vast te stellen. Maar omdat zij wisten met wie zij te maken hadden kan het ook gaan om een vragen naar de bekende weg.

Petrus antwoordt op hun vraag dat er onder de hemel en op de aarde geen andere naam is gegeven tot ons behoud dan de naam van Jezus Christus, de Nazoreeër.

In deze preek ga ik daar niet verder op in. Met de keuze van de liederen heb ik daar wel rekening mee gehouden. En toch klinkt het op verschillende momenten door. Nu gaat het over de vraag van de leiders van het volk: Door welke kracht of door welke naam hebt gij dit gedaan? Overigens, over die vraag valt best nog wel wat te zeggen. Want zij wilden verbreiding van de verkondiging van die naam voorkomen. Dat was hun beleid. Waar komt dat verzet vandaan?

Toen Jezus met zijn werk begon hebben de Farizeeën en Sadduceeën geprobeerd aan de hand van strikvragen te weten te komen wat voor iemand Hij was, met wat voor iemand ze te maken hadden. Niks nieuws en niks ongewoons als een nieuwe collega op het toneel verschijnt. Het was hen al opgevallen dat Hij wonderen verrichtte. Dat was vanaf het eerste begin. Hij was daarvoor tot over de landsgrenzen bekend.¹ Er was in die tijd een brede belangstelling voor debatteren op basis van uitwisseling van argumenten en meningen. Het vervelende voor de leiders van het volk was dat zij nooit van Jezus konden winnen.

Dit ligt nog in het menselijke vlak. Het werd ernstiger toen Jezus goddelijke trekken in hun ogen ging vertonen. Bij het verhaal van de genezing van een verlamde, die op een matras door vier vrienden door het open dak tot voor de voeten van Jezus wordt neergelaten zegt Jezus:

¹ Mattheüs 4 : 24

Kind, uw zonden worden vergeven.² Meteen breekt het gekakel los. Wie kan zonden vergeven dan God alleen?³ Zo dachten zij er kennelijk over.

Het werd nog erger toen Jezus tot 3x toe mensen opwekte uit de dood. Zoals bij de jongeling uit Naïn⁴, het dochttertje van Jairus⁵ en de opwekking van Lazarus.⁶

Kort daarna besloten de leiders van het volk om Jezus te doden.⁷ En dat gebeurde korte tijd later ook. Zij hadden hun zin. Jezus was dood.

Het kwam hen dan ook niet gelegen dat op de derde dag er allerlei berichten waren die vertelden van de opstanding van Jezus uit de dood. Het kwam hen slecht uit. Zij beschermden de wacht voor het graf. Zelfs de wacht kon het ingrijpen van God uit niet tegenhouden. Dit gebeuren paste niet in hun beleid en moest zo snel mogelijk de doofpot in.

Voor hen blijft het stil. Jezus heeft tot aan de Hemelvaart wel contact met zijn discipelen, maar niet meer met de leiders van het volk. Pas na Pinksteren verandert het. Meteen na de uitstorting van de Heilige Geest op alle vlees getuigden de apostelen voor het front van de hele wereld van de grote daden van God. In zijn rede daarna stelt Petrus duidelijk dat de Gekruisigde dezelfde is als de Opgestane.

3. Verdieping

Vlak voor ons hoofdstuk wordt nog verteld over de genezing van de verlamde bij de Schone Poort. Hij zit daar, elke dag vlak voor het avondgebed. Dan wordt hij daar door anderen neergezet. Volgens de Thora mag er geen armoede onder het volk voorkomen, Deze man had ergens onderdak en om die te kunnen bekostigen bedelde hij. Een algemeen geaccepteerd verschijnsel. Er bestond de verplichting om te geven. Zodat er geen armoede hoefde te zijn.

Zo kijkt ook onze verlamde uit naar de gift van Petrus en Johannes. Zij zijn voorgangers en verkondigers van het goede nieuws, van hen mag je toch zeker wel verwachten dat zij zich houden aan de Thora. Maar het loopt anders. Als Petrus en Johannes bij hem langs lopen zeggen zij: Zilver en goud heb ik niet.⁸ Dat is echt een klap in het gezicht van de verlamde. Loop dan door! Petrus spreekt verder: Maar wat ik heb dat geef ik u. Ik denk dat de verlamde zich daar niks bij kon voorstellen: Hu, dat zal wel! Maar Petrus spreekt verder: In de naam van Jezus Christus de Nazoreeër: Wandel! Wat gebeurt er dan? Wacht hij af wat er gebeurt? Nee, Petrus helpt de verlamde overeind en op dat moment komt er kracht in zijn voeten en enkels. Kracht die hij nooit had gekend. Hij was verlamd van zijn geboorte af. En inmiddels al ouder dan 40 jaar.⁹ Dus heeft hij Jezus nog meegemaakt. Tijdens de rondwandeling van Jezus op aarde is hij niet genezen, nu wel, in de naam van Jezus. Daar kan geen fysiotherapeut tegen op. Het is echt een wonder. Er zijn geen woorden voor. De omstanders waren stom verbaasd.

Dat geeft Petrus en Johannes de gelegenheid meer over Jezus te vertellen. Nu blijken de leiders van het volk daarvan niet gediend zijn. O zeker, hun gebouw, het Sanhedrin, stond vlak bij de tempel. Ik denk dat zij iets van die grote ontzetting onder de tempelgangers hebben

² Marcus 2 : 5

³ Marcus 2 : 7

⁴ Lucas 7 : 11 - 17

⁵ Mattheüs 9 : 18 – 26, Marcus 5 : 22 – 43, Lucas 8 : 40 - 56

⁶ Johannes 11 : 1 - 44

⁷ Johannes 11 : 49 en 50

⁸ Handelingen 3 : 6

⁹ Handelingen 4 : 22

gehoord. En toen zij merkten wat er gebeurde, dat Petrus en Johannes het goede nieuws van Jezus verder vertelden, grepen zij in. Het was niet conform hun beleid. Zij waren nu net zo blij dat Jezus was gestorven. Daarmee was voor hen de kous af. Petrus en Johannes werden gearresteerd. Zij mochten een nachtje de cel in. Of de genezen verlamde ook de cel in moest, weet ik niet, maar de volgende dag is hij wel in de rechtszaal bij de behandeling van de zaak tegen Petrus en Johannes aanwezig.¹⁰

Zodra Petrus en Johannes zijn voorgeleid vragen de leiders van het volk hen: Door welke kracht of door welke naam hebt gij dit gedaan? Dan antwoordt Petrus. Hij wijst er op dat er geen andere naam onder de hemel en op de aarde is gegeven tot ons behoud dan de naam van Jezus Christus, de Nazoreeër.

Als Petrus met zijn verdediging klaar is, dan zijn de leiders van het volk verbaasd over de vrijmoedigheid waarmee Petrus en Johannes spraken. Zij herkenden hen als volgelingen van Jezus. Zij wisten ook dat zij ongeletterd waren en van eenvoudige komaf. En zij konden niets inbrengen tegen wat zij zeiden. Immers, het levende bewijs van de genezen verlamde stond bij hen, was ook in de rechtszaal aanwezig.

Wat betekent dit? Zullen zij zich in hun beleid laten leiden door wat zij zien met hun ogen en horen met hun oren? Dat zou je toch verwachten. Alles is overtuigend genoeg, zou je zo zeggen. Maar nee, het loopt anders. Petrus en Johannes moeten even de gang op. Als ze terug komen vertellen de leiders van het volk hen dat zij niet van hun activiteiten gediend zijn. Zij moeten daar onmiddellijk mee stoppen. Zij willen hun beleid handhaven. Zij laten zich niet leiden door het getuigenis van de apostelen en het bewijs van de genezen verlamde. Zij moeten hun mond houden. Zij mogen niet meer spreken over of handelen in de naam van Jezus. Zij worden vrijgelaten. Het eerste wat er daarna gebeurt is dat zij in de tempelgalerij Jezus verkondigen. Dat is vragen om moeilijkheden.

Ze worden dan ook weer gearresteerd. In het volgende proces speelt een zekere Gamaliël een belangrijke rol. Hij heeft een andere opstelling. Hij zegt: Waar maken jullie je druk over. Als wat zij doen uit de mens komt dan zal het vroeg of laat vanzelf wegebben, en als het uit God komt, dan zullen jullie daar niks tegen kunnen doen.¹¹

Ook toen werd het beleid om uitbreiding van de verkondiging van het nieuws van de Opgestane Heer te voorkomen aangehouden. De mensen werden uit hun huizen en uit hun vertrouwde omgeving weggejaagd, Zij werden verstrooid vanuit Jeruzalem over geheel Judea en Samaria. Later ging het evangelie nog verder tot over de gehele aarde. Tot op de dag van vandaag. Ondanks alle verzet en tegenstand die er alle eeuwen is geweest is het goede nieuws van de overwinning van het leven op de dood steeds maar weer de wereld doorgegaan.

4. Wat moet ik hier nu mee?

Spreken in de naam van Jezus of mondje dicht? Ook al kan het wijs en verstandig lijken om in bepaalde situaties te zwijgen, de opdracht blijft staan. Want door te getuigen wordt verteld van de grote daden van God. Op de avond van de dag van de opstanding kwam Jezus langs bij zijn discipelen en gaf hen een opdracht mee voor straks: Gelijk de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u.¹² Hij stuurde hen er op uit. Meteen gaf Hij hen de Geest.

¹⁰ Handelingen 4 : 14

¹¹ Handelingen 5 : 34 - 40

¹² Johannes 20 : 21

Immers, zonder de Geest zal het niet gaan. En de mogelijkheid van vergeving van zonden. Wat jullie anderen kwijtschelden, dat zal ook de hemelse Vader kwijtschelden. Er staat nog iets meer, maar dat voert voor dit moment te ver.¹³

De bijbel kent nog enkele voorbeelden. Zoals Mordechai weigert te buigen voor Haman,¹⁴ zoals de vrienden van Daniël weigeren te buigen voor het grote gouden beeld van Nebukadnezar, waarvoor ieder in zijn rijk moest knielen.¹⁵

Al vanaf het begin dat er gelovigen in Jezus Christus waren, was er verzet. De Romeinse keizers accepteerden het niet dat christenen niet voor hen wilden buigen. Dat is vandaag niet anders. In diverse landen kunnen mensen niet op een vast tijdstip en op een vaste plek bij elkaar komen om God te loven en te prijzen en zijn boodschap te horen zoals wij. Ik denk daarbij aan Noord-Afrika en Centraal- Azië. Sinds de huidige president van China voor eeuwig als president van het land is gekozen, zijn de wetten op het terrein van godsdienst flink aangescherpt. Om enkele dingen te noemen: bijbels zijn niet meer online verkrijgbaar, huisgemeenten moeten worden gesloten, jongeren, studenten, militairen en partijleden mogen geen enkel kerkgebouw binnengaan, er is camerabewaking en dus gezichtsherkenning, en kerkbezoekers moeten hun paspoortnummer opgeven.

Alle eeuwen door woedt een voortdurende strijd tussen heersers op aarde, die aanbeden willen worden en koning Jezus. Hij is de enige aanbidder in Geest en in Waarheid.

Spreken in de naam van Jezus? En dat nog wel ondersteund door onze daden? O ja, spreken in de naam van Jezus is onze taak. Of mondje dicht? Soms wel een goede oplossing, al kan er ook eigen belang een rol meespelen.

Hoe dan ook, door het vertellen van de grote daden van God blijft Hij onder ons in leven. Zo kunnen we met Hem rekening houden in ons doen, denken, laten en werken. Maar zonder de Heilige Geest zal het niet gaan!

O Jezus, hoe vertrouwd en goed, klinkt mij Uw naam in 't oor.

Halleluja!

Amen!

J.J. de Haan

¹³ Johannes 20 : 23

¹⁴ Ester 3 : 2 - 7

¹⁵ Daniël 3